

380. UČITELJU BURA S' DIŽE

1. U-či - te - lju bu-ras' di - že i va-li vr-lo pre - te, o -
 2. U-či - te - lju va-pim k'Te - bi pun ne-mi-ra u sr - cu. Iz
 3. U-či - te - lju bu-ra pre - sta i po-či-va ta - me moć, Sun -

bla - ci do - la - ze sve bli - že, ka - ko će-mo spas - ti se. La -
 dna du - še di - žu se ja - di, po - hi - taj po-moć mi bud'. Bu -
 ce prav-de ta - ko ljup - ko sja i o - se-ćam mir Tvoj već. Ne

da se o va - le raz - bi - ja, po - ta - pa - mo se svi. Ne ma -
 re o - ča - ja - nja teš - ko na me-ne na - va - lju - ju, sa-mo
 os - ta - vi na - da - lje me - ne sa-mo-ga ni - kad Ti, vo-di

riš li što sva-ko - ga tre - na bli - ži-mos' po-gib - li mi? On
 Ti po-mo - či mo-žeš me - ni, o, bu - di La-dar moj svud'.
 me k'si-gur-nom pri-sta - niš - tu, ve - či-tog mi-ra me - ti.

(380. Učitelju bura s' diže)

zbo-ri: Čuj me mo-re i vet-re; Smi - - - ri se!

Smi - ri se! Smi - ri se!

A - ko i bes-ni bur-no mo-re, a - kos' lju-di il' so-ton', us-pro - ti - ve, bro-

dić je si - gu-ran gde I - sus Hrist, k'o Gospodar sve-ga pra - vi put čist. Sve

krot - ko bi - va kad' On re - će: Smi - ri - se! Smi - ri - se! Po -

slu - ša - će ra - do o - ni svi; Mir nek' bu - de!